

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja V. évfolyam 3. szám 2005. szeptember

Dübörögtek a bandák

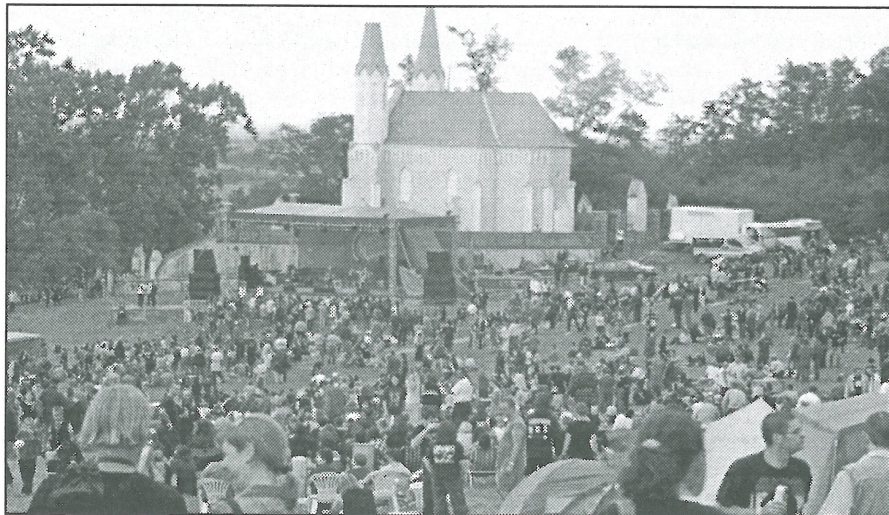
Eső nélkül nincsen sitkei rockfesztivál

Idén mintegy 6000 ember foglalta el a Kálvária dombot augusztus 27-én. Az időjárás megint nem fogadta kegyeibe az immár 19. alkalommal megszervezett rockfesztivált, hiszen a Lord koncert közben szakadt az eső. Igaz, ezzel a színpad előtt tomboló tömeg nagy része mit sem foglalkozott, így végül hajnali fél háromig dübörgött a rockzene a kápolna oldalánál.

A sitkei kápolna megmentéséért elindított rockfesztivál sokak számára ma már

himnusz eléneklésével tisztelegtek.

Délután 5 órától jöttek az „ütősebb” zenekarok és nevek, elsőként az egyenesen Madridból érkező Carbonas. A rock- és punkzenét egyaránt játszó formáció magyar taggal is büszkélkedhet, hiszen az együttes gitárosa, Feri Joseph az '50-es években disszidált és az Atletico Madrid csapatában is futballozó Tóth József fia. Innen a kapcsolat, melynek köszönhetően augusztus 27-én Sitkén játszott a spanyol rockcsapat.

kötelező és kihagyhatatlan nyárbúcsúztató rendezvény, mely idén is tartogatott meglepetéseket. Például a spanyol rockbanda, a Carbonas fellépésével nemzetközivé nőtte ki magát a fesztivál, melynek házigazdája természetesen ez évben is Balázs Fecó volt. De ne szaladjunk ennyire előre, kezdjük a kora délutáni programokkal!

A kápolnánál felállított színpad előtt és a sörátorokban már 14 órától várták a vendégeket. Az alaphangulatot az Infinity, a B.A.D és a József Székely teremtették meg. A Kárpátia katonadalokkal fokozta a jókedvet, és közben gyűjtést szervezett a Székelyföldön élő árvízkárosultak számára, akik előtt a Székely-

A népzene és a rockot egyedülálló módon ötvöző Kormorán fellépésekor már tetőfokára hágott a hangulat a Kálvária dombon. A több ezres tömeg többször visszatapsolta a zenekart, mely végül a Himnusszal zárta fellépését. Kis csúszással, de fél 9 körül a fiatal rockerek körében inkább kedvelt Tankcsapda foglalta el a színpadot. Ez alkalommal az 1990-es évek elején született, inkább a keményebb rockot képviselő számok kerültek előtérbe, emiatt az utóbbi éveket jellemző populárisabb, dallamosabb zenei elemeket is tartalmazó Tankcsapda „slágereket” várók kis csalódást érezhettek a fellépés végén.

(Folytatás a 3. oldalon)

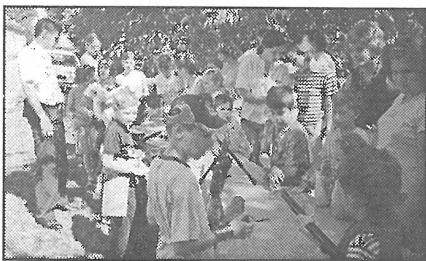
Tartalom:

- ✓ Dübörögtek a bandák 1., 3. l.
- ✓ Kézműves tábor 2. l.
- ✓ Egy vidám nap 3. l.
- ✓ A nyugdíjas klub mindennapjai 4. l.
- ✓ 25 éves a szakkör 5. l.
- ✓ Új funkciót kapott a plébánia 6. l.
- ✓ Érdekességek a Sitkey család történetéből 6., 7. l.
- ✓ Mestersége címere 8. l.
- ✓ Alpolgármesterektől kérdeztünk 9. l.
- ✓ Ügyvezető elnökség 10. l.
- ✓ Beszélgetés Havasi Józseffel 11. l.
- ✓ A kicsik is megkezdtek 12. l.

Kézműves tábor az ifjúságért

57 gyermek jelentkezett abba a kézműves táborba, melyet második alkalommal hirdettünk meg a művelődési ház keretein belül. Legtöbbjük sitkei, 4-en Nagysimonyiból, 3-an Gécéről, 3-an Sárvárról, 2-en Felsőcsatárról jöttek, egy kislány pedig az Alföldről érkezett.

A táborban naponta kétszer két órában voltak kézműves foglalkozások, melyekre Nyúl Lászlóné, sárvári óvónő nagy lelkesedéssel készült, s melyeket szívét-lelkét beleadva tartott meg. Ezek a foglalkozások egy kicsit mások voltak, mint a tavalyiak, hisz Erzsébet néni régi idők játékeit készítette el a gyerekekkel, így készültek el a dió tücskök, a faröppentyűk, fapörgettyűk, rongy- és csuhébabák, nemezlabdák, de fűztek gyöngyöt, süttettek mézeskalácsot is, és az agyagozásban is megmutathatta mindenki, milyen ügyes. Ezekben a kötött

foglalkozásokon kívül is sok élmény és meglepetés várt a gyerekekre. Hétfőn Czeglédi Ernőné, Klári néni segítségével saját maguk süthettek kürtös kalácsot, amit aztán mindenki el is fogyasztott. Kedden este Poós Gusztáv és Kiss Balázs hozták el lovaikat, és felügyeletük mellett mindenki kipróbálhatta lovagló tudományát. Szerdára Kovács Csaba r.szds., a sárvári rendőrkapitányság közlekedésrendészeti osztályának

vezetője színvonalas rendőrségi bemutatót szervezett. Betekinthettek gyermekeink a kábítószer-kereső, a bűnüldöző kutyák életébe. Gruber Patrícia r.őrmester kerékpáros ügyességi versenyt rendezett. A gyerekeknek nagyon tetszett, hogy igazi fegyvereket vehettek kézbe Szabó Krisztián r.törzsőrmester felügyelete mellett, s egy helyszínelő kocsijáéba is betekinthettek.

Szerdán majdnem megréztünk bennünk az idő, már el is voltunk keseredve, hogy nem lesz a tűzoltó sátorban alvásból semmi, de mire a díszkónak vége lett, elállt az eső, és kimerészkedtünk a sátorba. Csütörtökön este a jó hangulatot Pittman Márton bábszínházi előadása adta, élvezték a gyerekek, hogy még szerepelhettek is benne, ami néha nagy derűsre adott okot. Pénteken délből elfogyasztottuk a szakavatott kezek segítségével készült gulyást, majd a táborban készült játékokból kiállítást rendeztünk. Mire délután megérkeztek a szülők és a meghívott vendégek, már pattogott a tűz a szalonnasütéshez. Kihirdettük a sportversenyek eredményét, s átadtuk a megérdemelt ajándékokat.

Sportverseny eredmények:

Röplabda: I.Dream team – csapatkapitány: Czimmer Zsolt, II. Aranyemberek – csapatkapitány: Kéthelyi Dániel, III. Sima Natúr Égő – csapatkapitány: Gróf Adrienn, IV. Pecmereg-i Öntöttvas Csavargár – csapatkapitány: Horváth Bence, V. Szellempajtások – csapatkapitány: Gróf Alexandra

Ping-pong: 1. Joós Barnabás, 2. Czimmer Zsolt, 3. Horváth Bence

Tollaslabda (kis csoport): 1. Lőrincz Szilveszter, 2. Poós Tamás, 3. Gróf Annamária

Tollaslabda: (nagy csoport): 1. Czimmer Zsolt, 2. Czimmer Gábor, 3. Joós Barnabás

Petanque (kis csoport): 1. Linka László - Palkovics Máté, 2. Cseledy Kitti Nunkovics Alexander, 3. Horváth Zita Györgyi Zsófia

Petanque (nagy csoport): 1. Gróf Alexandra - Joós Barnabás, 2. Vass Bernadett - Mecséri Bianka, 3. Kéthelyi Dániel - Czimmer Gábor

Azt hiszem, köszönettel tartozunk először is az égieknek azért, hogy a kézműves tábor ideje alatt egy egész héten át kegyeikbe fogadtak bennünk, s ezen a szeszélyes nyáron ilyen szép öt napot biztosítottak nekünk. Köszönet támogatóinknak, a gyerekek szüleinek, s falunk minden segítő lakosának, akik már második éve álltak mellénk, nélkülük sokkal szerényebb ellátást tudunk volna a gyerekeknek biztosítani. Külön köszönet az önkormányzatnak és a „Kápolnáért” Kulturális és Sportegyesületnek, akikről a legmagasabb anyagi támogatást kaptuk.

A szülők a gyermekek ellen sötétedésig ütötték a labdát, s hogy este 11 órakor tudtuk a tábor kapuit bezárni azt jelentette, gyermekeink jól érezték magukat a táborban. Reméljük, jövőre is találkozunk.

Gróf Lászlóné

Folytatódik a felújítás

A 2005. évi sikeres rockfesztivál jó pénzügyi alapot biztosít a kálvária-kápolna ismételt felújításának.

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület az 1871-ben épített neogótikus stílusú kálvária-kápolna helyreállítását a koncertek bevételeiből egy évtizede már befejezte. Felújította a műemléképület külső homlokzatát, oldalfalakat, kijavította a cserepezést, bádогоzást, iparművésszel festette ki az épületbelsőket.

Kicsérélte a tönkrement nyílászárókat, a hiányzókat az eredetinek megfelelővel pótolta. Restauráltatta az oltárt, a szószéket és a templomkertben álló obeliszket. Kijavította a lépcsőket, támfalakat, kerítéseket, felépítette a kidőlt és megrongálódott stációs fülkéket, pótolta a hiányzó fedlapokat. Új öntöttvas kapukat, kovácsoltvas kapukat készített, földkábel lefektetésével az épület-

be villanyt vezetett, mindkét toronyra villámhárítót szellettett, fix színpadot készített. Visszahelyezte a pusztítás évében leszerelt harangokat. Az épület-együttes folyamatos tisztítását, takarítását gondok útján oldotta meg.

A mai kor fejlett technikája és technológiája mellett 10 év után újra lehet kezdeni a 100 évesnél idősebb épületek felújítását. Az épület külseje pár éve már megújult, a stációs fülkéik azonban ismét omladoznak, a támfal és a színpad is megrongálódott, az épület belseje, pedig vízesedik. A tereprendezés is megoldásra vár.

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület Elnöksége árajánlatokat kért a kivitelezésre. Kedvező ajánlat esetén a munka már az ősz beállta előtt elkezdődhet.

A „Koncert a Kápolnáért” sorozat pedig tovább folytatódhat.

Kiss L.

Nyárbúcsúztató birkasütéssel, tűzijátékkal

Az Együtt Sitkéért Egyesület birkasütéssel, halászléfőzéssel egybekötött nyárbúcsúztató estét szervezett szeptember 3-án a Borostyánkert Vendéglő kertjében.

A rendezvényen zenés műsort adtak a falunapon nagy közönségért aratott sitkei fiatalok és barátai.

A közösen elfogyasztott vacsorát színparkozó tűzijáték, majd hajnalig tartó bál zárta.

A bál meglepetést is tartogatott a mulatozók számára. Férfitánc-szépségversenyt szerveztek "szakértő zsűri" közreműködésével, a gyengébb nem nagy tetszésére.

Dübörögtek a bandák

Eső nélkül nincsen sitkei rockfesztivál

(Folytatás az 1. oldalról)

A zenekar Punk & Roll albumáról hallhattuk a Legjobb méreg, a Tudok egy munkát és a Kis orosz lányt is. Aztán a színpad előtt tomboló és a sörösátoroknál kígyózó sorokban álló közönség együtt skandálta Lukács Lászlóval az „Engem az sem érdekel, ha ki vagyok rúgva, eleget ittam és most már be vagyok rúgva” kezdetű dalt. A zenei csatornákon és a kereskedelmi rádiókban is játszott, méltán népszerű „Azt mondom, állj!” és a Mennyországtourist című dalokra már őrjöngött a közönség. Ugyanakkor hiába tapsoltuk vissza a fiúkat, adósok maradtak a „Mindörökké” című számukkal.

Miközben a Lord átrendezte a színpadot, az est házigazdája, a fesztivál elindítója Balázs Fecó énekelte el immár hagyomány-szerűen „örökzöldjeit”. A Lord fellépését feszülten és izgalom-mal telve várták idősek és fiatalok egyaránt. A Ragadozók, az Egyedül, vagy az Élj, érezzél engem! című opuszok felcsendü-lése után nem volt kérdés, hogy az egyre jobban zuhogó eső el-lenére a közönség tovább tombol. Szinte égi jelként a Gidófalvy Attila által előadott Szóljon a rock! című szám alatt a tömeg mit sem törődve a nyakába hulló egyre növekvő eső-mennyiséggel skandálta: „Szóljon a rock, ha így akarsz, hoz-zád, neked szól!” Nem maradhatott el a vissza-vissza után a Vándor sem, de kivételesen nem ezt, hanem stílszerűen az Ázom, fázom a szélben refrénű dalt tartogatta utoljára a zene-kar. És milyen érdekes dolgokat produkál az élet, szinte az utol-

só Lord-dallamokkal egyidőben elállt az eső is. A közönség tag-jai szinte megrökönyödve és hitetlenkedve csukták be esernyő-jüket. A fiúk utolsó számukkal még a felhőket is elkergették – vonhattuk le a végkövetkeztetést. Ismét nagyot alakított tehát Pohl Mihály, Gidófalvy, Gyurik Lajos, Erőss Attila és Vida Fe-renc, pedig akkor még mi nem is sejtettük, hogy talán ez lesz az utolsó közös fellépésük. A zenekar augusztus 29-én honlap-ján közleményben tudatta rajongóival, hogy a jövőre vonatkozó véleménykülönbségek miatt a Lord és Vida Ferenc basszusgítá-rós közötti együttműködés megszűnt.

A több ezres tömeg egy jelentős része a Lord fellépése után el-indult hazafelé, azonban így is sokan maradtak azok, akik még megvárták a hajnali félkettőkor színpadra lépő Ossiant.

Jövőre veletek ugyanitt – nem volt zenekar, mely ne hangsú-lyozta volna ezt koncertje zárásaként, hiszen 2006-ban már a huszadik, jubileumi rockfesztivált fogják megszervezni. Azt megjósolni, hogy pontosan kik lépnek majd fel, vagy hogy há-nyan lesznek kíváncsiak a koncertekre, egyelőre nem lehet. Egyet viszont szinte borítékolhatunk: miután az elmúlt években nem volt sitkei rockfesztivál eső nélkül, valószínűleg a jubileu-mi alkalomkor sem lesz ez másként. A szervezőknek azonban emiatt kell a legkevésbé aggódniuk. A rendszeresen idejárók ezen a téren már rutinosak és felkészültek. A tapasztalatok pe-dig azt mutatják, hogy ez biztosan nem fogja kedvünket szegni.

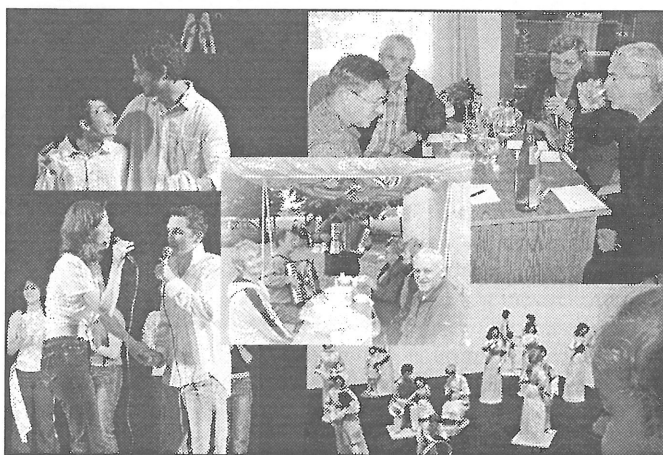
M. Tömböly Ágnes

Egy vidám nap Sitkén

Környékünkön szinte már minden településnek van egy napja, amikor összejön a falu apraja-nagyja, hogy együtt tölt-senek egy vidám napot, miközben lehetőség nyílik arra is, hogy még jobban megismerjük egymást. Eddig talán észre sem vet-tük, hogy milyen tehetséges emberek élnek közöttünk. A B.A.D. együttes neve talán már ismerősen cseng a fülünkben, de most alkalmunk volt arra, hogy felfedezzük Czímber Gábor előadói képességét, rajzkészségét, a citerások szakács tehet-ségét, Malomváriné, Klári néni népművészetét, aki csodálatos érzelmeket fejez ki arc nélküli csuhébabái mozdulataival, él közöttünk egy hölgy, Mártonfalvi Péterné Klári, aki többnyire hangulatos virág csendéleteket fest, és egy másik, Vass Bernadett, aki szintén a rajztehetségét mutatta meg nekünk. A hobby kiállítást színesítették a foltvarró szakkör kreatív, türel-met igénylő kézimunkái és Vass Lajos dinoszaurusz gyűjteménye is. A kiállításnak a kultúrház adott otthont.

Az időjárás sajnos nem kedvezett a falunapnak, de a szervezők és résztvevők lelkesedése minden akadályt legyőzve, a tervezett programok nagyrészt megvalósította. A polgármester asszony megnyitó beszéde után a Soltis Színház előadásában láthattuk a Szerencsét tojó tik című komédiát, ami minden korosztályt egyaránt megnevettetett, a gyerekek pedig szinte aktív résztvevői lettek a vásári jelenetnek. Közben a sátrak alatt már fűttek a különböző bográcsételek, amit mindannyian megkóstolhattunk. Kinek a gulyás, kinek pedig a pörkölt ízlett jobban. Jó ételhez jó bor illik. A környező gazdák borait is megkóstolhattuk a borverseny végén. Az idei évben a „Falu bora” címet Ódor Elemér bácsi kapta a szakmai zsűri értékelése alapján.

Délután élvezhettük a celldömölki gimnazisták lendületes, fiatalos műsorát, a B.A.D. együttes zenéjét, a citerások muzsikájára pedig legszívesebben táncra perdültünk volna.

Pillanatképek a falunapról

Természetesen a sportnak is nagy szerepe volt a falunapon. Dél előtt a gyerekek ügyességi vetélkedőkön vehettek részt. A legügyesebbnek az idén Péntes Petra bizonyult, aki a legtöbb pontot, illetve csokit gyűjtötte össze. A sportpályán szurkolhat-tunk gyermekeinknek, asszonyainknak a focimérkőzéseken, de a legnagyobb várakozás az „Aranycsapat” és az Ifik mérkőzését előzte meg. Fiataljaink gyorsak, de van még mit tanulniuk a tapasztaltabb játékosoktól. A falu legerősebb embere a szkan-derversenyben Poós Gusztáv lett, a sörívő versenyt pedig Kelemen Lajos nyerte. Gratulálunk minden nyertesnek.

A napot tábortűz, tombola és bál zárta.

Köszönjük az Együtt Sitkéért Egyesületnek a szervező munkáját, az önkormányzat, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület, a SÁGA, a Taravis, valamint a névtelenséget kérő magánszemélyek támogatását.

Blance

A Nyugdíjas Klub mindennapjai

Egy települést, egy közösséget elsősorban az ott működő civil szervezetek energiái mozgatják. Ez a fajta összefogás és együttműködés községünkre is jellemző. Elmondhatjuk, hogy az önszerveződés nem korosztályfüggő, a falu arculatát az egyesületek, alapítványok mellett sajátosan formálja, alakítja a Nyugdíjas Klub is.

Ez a civil szervezet 1992 óta működik. A szervezőmunka nagy részét annak idején Keller Józsefné végezte elsősorban, Vass Jánosné és Markotán Lajosné segítségével. Nekik köszönhetően hamarosan beindult a klubélet, kiépültek a kapcsolatok a környékbeli

vas-barlangban, legutóbb pedig bort kóstoltak a Somló hegyen.

Az ünnepek mellett persze a dolgozók hétköznapi is hozzátartoznak a klubélethez. A nyugdíjasok vállalták a temető környékének és az előtte lévő emlékparknak a folyamatos gondozását, rendbetételét. A mindig tiszta környezet, a szépen viruló virágok kezük munkáját dicsérik.

A Nyugdíjas Klub vendégeket is hív, pl. szakorvosokat, országgyűlési képviselőket. A tagok beszélgetéseken, fórumokon vesznek részt, előadásokat hallgatnak, pl. az egészségmegőrzésről, az időskori betegségekről, valamint az idősebb korosztályt érintő kérdésekről.

A klubvezetés tervei között szerepel az ilyen jellegű találkozások rendszeresebb tétele.

A klub nagyon jó kapcsolatokat ápol az önkormányzattal és a település többi civil szervezetével is. A nyugdíjasok szervezeten részt vesznek a községi rendezvényeken, ünnepségeken, tehetségükhöz mérten

támogatják a „Szép magyar Nyelvünkért Közalapítvány” által szervezett iskolai mesemondó versenyt is. A tagok büszkén forgatják azt az emlékkönyvet, melyet megalakulásuk 10. évfordulójára az iskolásoktól kaptak. A Nyugdíjas Klub révén az idősebbek is részt vesznek a falu életében, azt tevékenyen formálják, alakítják.

A klub létszáma egykoron 30 fő volt, jelenleg viszont csak 17-en fizetnek tagdíjat. A tagok ezért szeretettel várják nyugdíjas társaikat, örülnének, ha minél többen ellátogatnának rendezvényeikre, megismerkednének munkájukkal. Véleményük szerint a klubtagság színesebbé, tartalmasabbá, teljesebbé teszi az idősebb emberek életét, megszépíti a hétköznapiakat.

És ez valóban így van! A Nyugdíjas Klub tagjai példát adnak a fiatalabb korosztálynak, munkájuk révén, pedig épül, gazdagodik az egész közösség. Tevékenységük lényegét Várnai Zseni sorai így foglalják össze:

*„Lásd, én sajnállok minden percet;
hallom, amint a mécesem serceg,
látom, amint sárgul a lángja,
míg ég, ne égjen hát hiába.”*

Kondics Erika

Príma-díj a színkörnek

Először adták át a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége megyei szervezete által három kategóriában meghirdetett Vas megyei Príma-díjakat Szombathelyen.

A Vállalkozók Országos Szövetsége elnökségének döntése alapján az idei évtől megyei szintről indult a jelöltállítás a 2003-ban alapított Príma Primisszima díjra: tudomány, kultúra és művészetek, valamint oktatás és közművelődés kategóriában. A megyei Príma-díj kategóriánkénti öt jelöltje közül egy öttagú kuratórium választotta ki a győzteseket, akik egy-egy millió forint jutalomban részesültek, s felkerültek az országos listára is. A kultúra és művészetek kategóriájában a Príma díjat a Soltis Lajos Alternatív Színház (volt Sitkei Színkör) vehette át. A nívós elismeréshez gratulálunk. Szerk.

FELHÍVÁS

Sitke Község Önkormányzati Képviselő-testülete módosította a köztemetőkről és a temetkezés rendjéről szóló önkormányzati rendeletet. A rendelet teljes terjedelmében, az önkormányzat hivatalában, kivonata a ravatalozón megtekinthető. Kérjük a rendelet előírásainak betartását.

A köztisztaság fenntartásának rendjéről és a hulladékkezelési közszolgáltatásról szóló önkormányzati rendelet alapján az ingatlan tulajdonosa köteles gondoskodni az úttest melletti nyílt árok és ennek műtárgyai (átereszek), továbbá a kapubejárók tisztán tartásáról. Napjaink csapadékos időjárása fokozottan indokolja a rendelet betartását.

Évről évre nagyobb nyilvánosságot kap a parlagfű elleni védekezés fontossága. A törvényi szabályozás következtében 2 millió forintig terjedő büntetéssel sújthatók, akik nem mentesítik a gyomnövénytől birtokukat. Sitkén is sok a gondozatlan kül- és belterületi ingatlan, és az elszaporodott parlagfű.

Az OTP Lakástakarék Pénztár Rt. kimutatása alapján a szennyvízcsatorna kivitelezéssel kapcsolatban sok a késelemes, vagy nem fizető polgár. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a hátralékos elveszítheti a 30%-os kedvezményt, továbbá egy összegben kell megtéríteni a vállalt kötelezettséget.

Domján Lászlóné polgármester

A nyugdíjas klub tagjai

(sárvári és győri) nyugdíjas szervezetekkel. A klubon belül Lábodi Zoltán vezetésével énekkar alakult, melyet több alkalommal oklevéllel is jutalmaztak.

Manci nénitől a stafétabotot Hencz Lajosné, Margit néni vette át, aki egy háromtagú vezetőség elnökeként (Göcze Józsefné, Kocsi Károlyné) jelenleg is irányítja a nyugdíjasok életét.

A klubtagok minden hónap második vasárnapján találkoznak. Ilyenkor beszélgetnek, tréfálkoznak, süteménnyel kínálják egymást. Megtárgyalják a falu és az ország ügye-bajos dolgait, megbeszélik az előttük álló feladatokat, megszervezik a soron következő rendezvényeket.

Feladatokból, rendezvényekből, pedig van bőven! A klubtagok megünneplik a karácsonyt, szilvesztereznek, farsangolnak, szalonát sütnek, kirándulásokat szerveznek. Bejárták már szinte az egész országot! Barangoltak az Északi-középhegységben, gyönyörködtek Eger panorámájában, kipróbálták a miskolctapolcai gyógyfürdő vizét, megcsodálták Pécs műemlékeit, túráztak az Abaliget-cseppkőbarlangban, ellátogattak Szegedre, Ópusztaszerre, Velembe, Veszprémbe, csónakáztak a tapolcai Ta-

25 éves a Sitkei Népi Díszítőművészeti Szakkör

Sitke mindig nevezetes volt faluban működő öntevékeny csoportokról. Ez év októberében kiállítással ünnepli megalakulásának 25 éves jubileumát a Népi Díszítőművészeti Szakkör.

1980 október elején alakult meg és indult útjára a szakkör Varga Mária vezetésével és Sárý Sándorné Ica néni hatékony közreműködésével, támogatásával. Az első foglalkozás a mai napig emlékezetes maradt a résztvevők számára.

Itt ismertettük az érdeklődőkkel (20-25 fő) a szakkör működésének irányelveit. Csak eredeti mintákkal dolgozunk, nincs

Az első kiállítás 1981-ben

összekeveredett kalocsai, nincs bekeretezett kézimunka, nincs giccs! Egyetlen dolog van: az elérhető hímzés-hagyomány. Hiteleset hitelesen! Vetített diákon és eredeti munkákon mutatuk be Ica nénivel a követendő példát. Elbeszélgetve a résztvevőkkel, rájöttünk, hogy sokan csak a piacon vásárolt előnyomott, alapanyagában silány, mintakincsében zavaros, öltéstechnikájában egysíkú, önkényesen színezett hímzésanyagot ismerték. Szerencsére a többség megérezte, hogy az általunk közvetített autentikus hímzés értéket képvisel, ezért a következő foglalkozásra és a többire is eljöttek. Ez volt a kezdet. 1981 májusában az első kiállítás mindenkit meggyőzött a sitkei asszonyok ügyességéről, kitartásáról, szorgalmáról.

Az elkészült rábaközi, írásos torockói, mezőszéki, széki palóc, kalocsai párnák, terítők szépek, színvonalasak.

Múltak az évek, folyt a munka szép csendesen. Voltak kiállításaink Sitkén a kultúrházban, a kastélyfogadóban, kálváriában. Részt vettünk Szombathelyen az MMIK-ban „Vas megye Élő Népművészete” című kiállításon majdnem minden alkalommal. Országos kiállításon Dunaújvárosban, Szegeden, Nyíregyházán és Budapesten az „Élő Népművészet” kiállításra válogatták be munkáinkat.

Voltak díjak Szegeden, Békéscsabán, Nyíregyházán, Budapesten. Legeredményesebben Pégán Józsefné szerepelt munkáival. Kirándulásokon, tanulmányutakon ismerkedhettek a szakkör tagjai a különböző múzeumok rejtett kincseivel Szombathelyen, Pápán, Budapesten, Mezőkövesden. Minden alkalommal találtunk valami újat, amit a későbbiekben felhasználtunk.

25 év alatt a tagok cserélődtek. Jöttek újabb érdeklődők, fiatalok és idősebbek egyaránt és mentek a régiek. Volt aki azért, mert elkerült a faluból, sajnos voltak, akik örökre elmentek. Kiss Ferencné Teri néni, Markotán Lajosné Erzsébet néni, Tóth Istvánné Sári néni, Keller Józsefné Mancsi néni már évek óta nincs köztünk. Mindannyian maradandót, követésre méltót alkottak. Remélem, gyermekeik, unokáik követik példájukat. 1993-2002-ig működött az „ügyes kezek” gyermek-

szakkör. Létszámcsökkenés miatt 2003-ban beleolvadt a felnőtt szakkörbe. Nagy öröm a szorgalmas tehetséges fiatalokkal együtt dolgozni. Köszönet az asszonyoknak, akik a sok elfoglaltságuk mellett a mai napig szorgalmasan, szépen hímeznek, akaratlanul is átadják saját otthonukon keresztül (faliszőnyegek, függönyök, terítők) környezetüknek, hozzátartozóiknak, szomszédoknak, barátoknak, de nem utolsósorban gyermekeiknek, unokáiknak azt a mintakincset, hímzés-hagyományt, ízlést, amit az általuk készítették hordoznak. Nem kell meggyőzni senkit, mert a látottak önmaguktól, önmagukról beszélnek. Csak meg kell látni nyitott szemmel, nyílt szívvel befogadni.

Köszönöm a szakköri tagok 25 éve tartó szorgalmas munkáját, kitartását. Szakkörtagok: Bayer Berta, Domján Lászlóné, Farkas Sándorné, Gazdag Laura, Gróf Adrienn, Göcze Józsefné, Karáth Dénesné, Kiss Lászlóné, Kocsi Károlyné, Pégán Józsefné, Szabó Imréné, Vass Lajosné. Tiszteletbeli tag: Beszprémi Józsefné, a Népművészet Mestere, aki tanácsaival

A szakkör tagjai

segíti a szakkör munkáját. Köszönet támogatóinknak, akik a szakkör működését biztosították: Sitke Község Önkormányzata, ÁMK Sitke, Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület, Vas megyei Önkormányzat.

Varga Mária
szakkörvezető

Jubileumi kiállítás a művelődési házban

A Sitkei Népi Díszítőművészeti Szakkör 2005. október 1-jén (szombaton) a sitkei művelődési házban jubileumi kiállítást szervez. A kiállítást megnyitja: Beszprémi Józsefné, a Népművészet Mestere. Ünnepi köszöntőt mond Domján Lászlóné polgármester. Közreműködik Czimmer Gábor és a Sitkei Ifjúsági Citerazenekar.

MEGHÍVÓ

Tisztelettel meghívjuk Önt és kedves családját a Sitkei Citerazenekar által megrendezésre kerülő dalostalálkozóra, melyre 2005. október 15-én 18 órakor kerül sor a sitkei művelődési házban.

Közreműködő vendégek: Bobai Daloskör
Heteyi Daloskör Kemenesmagasi Citeraegyüttes és
Népdalkör

Gróf László együttesvezető

Új funkciót kapott a plébánia

Két évvel ezelőtti ott jártamkor Marton István esperes úr nagy lelkesedéssel vázolt terveit még valószínűtlennek tűntek, hisz amit akkor láttam: csupasz falak, falakból lógó vezetékek, törmelék. De amint beléptem a plébánia aijtaján, már nem kételkedtem abban, amit eltervezett, az valóra is vált. Első meglepetés, ami ért, hogy a rideg belépő helyett egy barátságosan berendezett társalgó fogadott. Tovább menve vártam, hogy a baloldalon lévő konyhába léphetek, ehelyett egy szobát pillantottam meg, melyhez fürdőszoba is tartozik mosókonyhával. Az Esperes úr látva csodálkozásomat, beljebb vezetett a régi éléskamrába, melyből egy ablak behelyezésével kialakították az új konyhát, melyből már csak a konyhabútor hiányzik. Bevallom, ekkor már nem tudtam, hol járok, hisz a falak átrakásával lett két szoba kialakítva.

Aztán végre ismerős lett a hely, hisz az ebédlő és a régi szobák megmaradtak, csak kettőhöz még modern fürdőszobákat is építettek, melyek a legmodernebb kor követelményeinek megfelelően tusolóval, szagelszívóval lettek felszerelve. A fűtést és a melegvizet gázkályha biztosítja.

Minden szobában megma-

radtak a cserépkályhák, jó ízlésre vall, hogy a szobák színe tökéletesen harmonizál a kályhákéval. A mostani plébánia így hat szobával és 4 fürdőszobával várja az idelátogatókat. Amióta elkészült, szombathelyi hittan táborozók már birtokba is vették az épületet, és nagyon jól érezték magukat. Ősszel pedig

jönnek majd a cserkészek, akiknek nagy szerepe volt az udvar elvadult növényzettől való megtisztításában. Talán majd az interneten szörfözők is rátalálnak arra a honlapra, amely a plébánia helyiségeibe invitálja a vendégeket.

Az esperes úrtól tudom, abban, hogy idáig jutott a munkákkal, óriási szerepe volt a Vegyész Rt.-nek, akik nemcsak a 40 kocsi törmelék-
ket szállították el az udvarról,

hanem a vezetékek lefektetésében és a plébánia bútorokkal történő berendezésében is nagy segítséget nyújtottak.

De a berendezések között megtalálhatjuk Gerse Mariska néni, Keszei Margit néni és Fessler Imre bácsiék bútorait is. Most már csak egy kis csinosítás kell, hisz a függönyök, képek felrakása ezután jön. A

folyosó falára Göndöcs kanonok úr rajzait szeretné az esperes úr felrakni.

Az udvarom még terveiről kérdeztem. Szeretné, ha lenne a sekrestyében víz, hisz a vízszerezés mindig is nagy gondot jelentett a takarító asszonyoknak. Jenei Jani bácsi halála óta pedig még nehezebb lett a dolog. Ehhez már a kezdeti lépéseket meg is tette, hisz a templom kerítéség már le is van fektetve a

vízcső. A gazdasági épület tetjét pedig még az idén szeretné rendbe tételni.

Említésre méltó az is, hogy elkészült a harang villamosítása, a Karitás tagjai hamarosan felkeresik a híveket, hogy az adományokat összegyűjtsék hozzá.

Ezután a templom kivilágításáról és a szőnyegvásárlásról kérdeztem az esperes urat.

A kivilágítás addig nem megoldható, amíg nem tisztázott, ki fizeti majd az áramdíjat, mert erre az egyházközségnek nincs pénze. Ha az önkormányzat magára vállalja, semmi akadálya nem lesz. A szőnyegvásárlás pedig nem ment feledésbe, nyugodjanak meg az asszonyok, akik a szőnyegre összeadták a pénzt, csak ami megfelelő lenne, a prospektusban ugyan szerepel, de egyenlőre nem kapható!

Végezetül pedig az esperes úr köszönetét szeretném tolmácsolni az újságon keresztül is azoknak, akik a plébánia rendbetételében bármilyen módon is segítettek.

A legnagyobb köszönet azonban az esperes úrnak jár, azért a kitartó, áldozatos munkáért, amit falunk egyházi épületeinek rendbetételére fordított, s amellyel egyházközségünket szolgálja.

Gróf Lászlóné

Érdekességek a Sitkey család történetéből 2.

Örökösödési viszályok a Sitkey családban

A 17. század elején, valamikor 1626 előtt halt ki férfiágon a Sitkey család Kissitkei ága. Az utolsó férfi a családban Kissitkei Sitkey György fia Pál volt. A feleségét, Svastics Erzsébetet 1626-ban említik özvegyként először, tehát nem sokkal korábban halhatott meg a férje. Ezen ág Sitkey Sándortól eredt, aki még a 13. század elején élt. A család összesen 11 generáción keresztül fennmaradt, amíg bekövetkezett a vég. A sors fintorának tekinthető, hogy nagypapjuknak, Sitkey Sebestyénnek még öt fia: Jakab,

Gergely, Ferenc, Gotthárd, György és négy leánya: Anna, Magdolna, Orsolya és Zsófia született. Az utolsó előtti nemzedékben élő öt férfi után azonban szinte csak leányok maradtak. Egyedül Györgynek születet két fia, akik közül Pál lett a család utolsó férfi sarja. Az utolsó nemzedékek 11 leány tagja közül 5 különböző családoknak a tagjaihoz ment feleségül, akiknek a leszármazottai közül nem egy tartott igényt bizonyos Sitkey birtokokra.

Sitkey György Orsolya nevű leánya

Rajky Ferenc felesége lett, Edviga nem ment férjhez. Sitkey György harmadik leánya, Orsolya lett Kisfaludi Mihály felesége és így Kisfaludi család idősebb ágának az alapítója. Az ő utódaik közé tartozik a két híres költő, Kisfaludi Sándor és Kisfaludi Károly is. A két testvér irodalmi alkotásaival tette országosan ismertté a Kisfaludy nevet.

Sitkey György háromszor nősült, így mindent megtett a családja fennmaradásáért érdekében. Az első felesége Lukafalvi
(Folytatás a 7. oldalon)

Érdekességek a Sitkey család történetéből 2.

(Folytatás a 6. oldalról)

Zarka Katalin, a második Zomor Margit, a harmadik pedig Marczaltói Katalin volt. Sitkey Györgyöt nem fogadta kegyeibe a sors, mivel három fia is született, akik közül csak egy, Sitkey Pál érte meg a felnőtt kort, azonban ő is fiatalon elhunyt. Egy leánya született csak, ennek következtében halt ki a család férfi ága. Marczaltói Katalin jóval túlélte férjét, Sitkey Györgyöt, aki 1610 körül hunyt el. A három feleségtől született leányok és fivéreik között az örökösödés tekintetében súlyos ellentétek merültek fel a 17. század elején. A legsúlyosabb konfliktus azonban Marczaltói Katalin és Sitkey Pál között volt. A fennmaradt írások szerint Pál mostohaanyját vádolta apja haláláért. Jelenlegi tudásunk szerint György kb. 70-80 évet érhetett meg, ami akkoriban kiugróan magas életkornak számított. Sitkey György 1609-ben a vasvári káptalan előtt végrendelkezett. Minden ezüstjét, aranyát és egyéb vagyonát, valamint birtokait még élő fiaira: Sitkey Pálra és Mózesre, leányaira: Orsolyára, Zsuzsannára és Edvigára, valamint feleségére Marczaltói Katalinra hagyta.

Sitkey Pál már 1610-ben óvást tett atyja végrendelete ellen, mert az a mostohaanyjának kedvező, az ő számára pedig sérelmes. Ennek ellenére Wégh Margit csak neki és édestestvérének, Orsolya nemes szűznek ad át ezer török dukátot apjuk halála után. Marczaltói Katalin ebből nem részesedett. A különböző viták, erőszakos cselekedetek után 1610-ben az ország legfőbb méltósága, Thurzó György nádor osztotta fel az örökséget özvegy Marczaltói Katalin és gyermekei, valamint Sitkey Pál és testvére Orsolya között.

A felek közötti viszony átmenetileg annyira megjavult, hogy 1622-ben féltestvére, Sitkey Mózes halálakor Sitkey Pál vállalta át azt a zálogkölcönt, amit mostohaanyja, Sitkey Györgyné vett fel 32 forint értékben „a szegény meghalt Sitkey Mózesnek holt testének eltakarítására”. A viszony javulása azonban javulása azonban úgy látszik csak időleges volt, mivel még ugyanabban az évben súlyos viszály alakult ki a felek között. A fennmaradt latin nyelvű okirat számos érdekes epizódot közöl velünk a hatalmaskodásról, mivel a vizsgálatot magyar nyelven közli. A következőben ebből idézzük fel az eseményeket: A vizsgálatot Vas vármegye vezető tisztviselői végezték az ügyben, hogy „tudni illik Sitkey Györgyné asszonyom és Sitkey Pál között minémű egyenetlen-

ség” keletkezett. Kihallgatták a kissitkei kastély porkolábját, aki szerint Sitkey Pál vacsorára hívta a rokonságban lévő Székelyéket. A vacsora során elfogyott a bor, ezért Pál elküldte egyik szolgáját Nagysitkére borért. Mivel azonban a porkolábnak korábban megparancsolták, hogy tegyen lakatot a kapura, és ki ne nyissa, ezért a kapunál vita támadt. Sitkey Pál katonája Pásztory Imre lemenvén a kapuhoz „rút, éktelen szitokkal szidta az porkolábot, hogy az kaput meg nem nyitja”. Amikor a szolga végre kijutott a kapun, Pásztory nekitámadt kardjával Sitkey Györgyné állapotokat etető szolgájának, Trombitás Mátyásnak, akit kardjával megsebesített. Erre „Trombitás Mátyás is elunván megvagdalását, béfordult az szabljáért, mivel úgy vagdalta osztán Pásztory Imrét”. Sitkey Pál kihívott hadnagya, Tormássy János értesítette urát az eseményekről. Erre „Sitkey Pál mondotta azt, hogy jertek el velem, foggyuk meg az latrot, az ki az én szolgámat megvagdalta”. Felmentek Sitkey Györgyné házába, de a szolgát nem tudták elfogni. Itt Sitkey Ádám és Sitkey Györgyné is „arczul ütötték”. Dühében Sitkey Pál bement az istállóba és kardjával összevagdosta Sitkey Györgyné lovait. Kijövén az istállóból azt kiabálta, „mongyátok meg az k...a asszonyt, hogy lásson hozzá lovaihoz, én vagdaltam meg őket”. Amikor másnap az özvegy tanúkat hívott, Sitkey Pál utánuk menvén tovább vitázott. „Te k...a asszony, az uradat is megöletted, engem is meg akarsz öletni, de k...a asszony ezentúl rád hozok és az csöcsödnön által vonyom az szörmadzagot. Azt úgy veszem ki az pénzt tüled.” Később, amikor a lovakat akarták látni, kijelentette, hogy „No jöjj alá csak lélek k...a, bizony az seggedhez teszem az fejedet. Nyilvánvaló híres k...a meghidd, hogy az inget is levonyatom rólad. K...a hol az istened Nádasdi Pál, hiszen ahhoz bíztál te? K...a asszony tudod-e, hogy csak egy talpalatnyid sincs itt. Akarod-e k...a asszony, hogy majd jobban verjelek orczul?”

A vita végét nem tudjuk, mert nem maradt fenn róla okirat. A fenti tanúkihallgatásban a történetek egy részét magyar nyelven írták le. Nem csak a korabeli káromkodások ismerhetők meg belőle, hanem a magyar nyelv helyenként érdekes fordulatai is. Bizonyos akkoriban használt kifejezések ma már csak ritkán hallhatók. Megtudhatjuk belőle azt is, hogy ha a gyűlölet kellő mennyiségű bor fogyasztásával jár együtt, súlyos események okozója lehet.

Ruzsa K.

Sitke község címere és zászlója

A címer megalkotására a rendszerváltás után Ódor Zoltán kezdeményezésére Vas megyében elsőként Sitke községben került sor.

A címer leírása: Csúcsban végződő pajzs vörös mezejében arany korona. Az arany korona három boglárban végződik.

A két szélső boglárban zöld harkály áll egymással szemben és a középső boglárt csipegeti.

A pajzs alsó felében zöld leveles arany szőlőfürt, baloldalon hegyével lefelé, élével balra mutató ekevas található.

A szimbólum jelentése:

A koronán ülő madarak a faluban, a középkorban birtokos Sitkey család Zsigmond király által 1418-ban adományozott címerből kerültek a pajzsra, emléket állítva a Ják-nemzetségből származó országos és megyei tisztségeket viselő tagjainak. A pajzs vörös-arany színezése is ebből a címerből lett átvéve.

Az arany szőlőfürt Nagysitke, az ekevas Kissitke község XIX. századi jelképeinek hagyományait eleveníti fel.

A községi zászló: Mélyzöld mező közepén a sitkei címer található.

(Vas megye címerei és zászlai)

Mikor szüreteljünk?

A szüret idejének a kóstolás biztos meghatározója lehet! De az ízlelő bim-bóink mellett tájékozódjunk is az egyes szőlő fajták érési idejéről!

Korán semmiképp nem szabad szüretelni, mert a leszedett szőlőfürt nem érik tovább! Ha tehát a szőlőt éretlenül szüreteltük, az a tárolás idején sem lesz edesebb!

Nem érdemes az érett fürtöket túlságosan sokáig a tőkén hagyni, mert minél tovább marad kint a fürt, annál tovább van kitéve a darazsak, seregélyek portyájának, a jégesőről nem is beszélve. A hétköznapi eső is rohasztja, penészesé teszi az érett szőlőszemeket. Azért sem érdemes halogatni a szüretet, mert a túlrett szőlőben szaporodik még a cukor mennyisége, ám savai lebomlanak, ezért íze, üdése csökken.

Akkor szedjük tehát az étkezési szőlőfürtöket, amikor a bogyók a fajtára jellemző nagyságot, szint elérték, ízük kellemes, héjuk vékony, áttetsző.

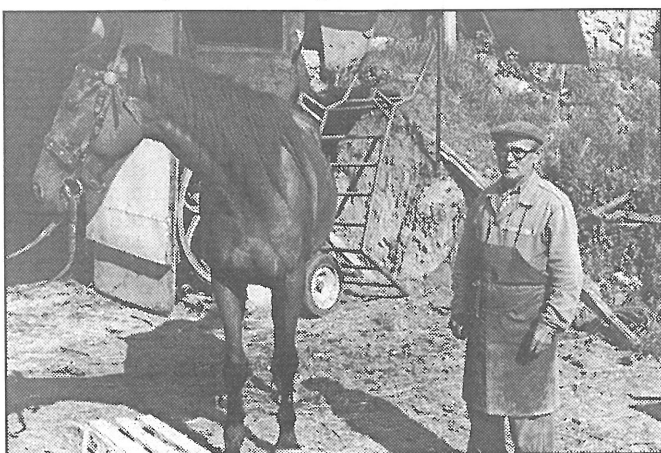
Lehetőleg reggel, a harmat felszáradása után szüreteljünk, amikor a fürtök még nem melegedtek fel! A fürtöket lapos rekeszekbe, kosárba rakjuk, és tegyük hűvös helyre elszállításukig vagy fogyasztásukig. **Kovács F.**

Mestersége címere

Biztosan nagyon sokan viseljük a kovács vezetéknevét anélkül, hogy magát a szakmát ismernék, mit jelentett régen és ma, ezért sok kérdés fogalmazódott bennem, amikor felkerestem Kovács Lajos bácsit, akinek nevén kívül a foglalkozása is kovács. A mesterségről és a régi szepidőkről kérdeztem.

– Lajos bácsi, hogyan választotta a szakmát? Mindig kovács szeretett volna lenni?

– Annak idején nem igazán volt választási lehetőségünk, ami éppen jött. Én a sógorom (Finta József) mellé szegődtem, mert a mondás szerint is „egy kovács nem kovács, két kovács fél kovács, három kovács egy kovács”, tehát elkelt a dolgos kéz. Már gyermekkoromban is sokat segített, sok volt a ló, sokat kellett patkolni és az is többemeres munka. Egy nap akár 5-6 féle munkát is kellett végezni, javítottunk kaszákat, kocsikerekeket, amire szükség volt.

– Akkoriban nem kellett iskolába járni, egyszerűen csak ki-tanulták a mesterséget?

– Már akkor is volt ipari iskola Sárváron, ott lehetett szakmát tanulni. Igaz, hetente csak két nap volt elméleti oktatás, nem úgy, mint manapság. Nagyobb hangsúlyt fektettek a gyakorlatra, hogy a tanulók a szakmát tökéletesen elsajátítsák. Az ipar elsőbbséget élvezett, hisz a munka volt mindenekelőtt.

Én, mint már mondtam, elszegődtem a sógorom mellé, aztán később 27 évesen levizsgázta. Négyessel végeztem, a fiatalok mind gratuláltak nekem.

– Főként a mezőgazdaságot szolgálták ki munkájukkal, vagy más területekre is dolgoztak?

– Ami a földekre kellett, később mikor a TSZ-ben dolgoztam és működött a kőbánya, mi láttuk el őket fűróval, ezeket aztán naponta javítottuk, mert elkoptak, volt mikor napjában többször is. Kettő, öt, de még nyolc méteres fűrókat is éleztem. Szükség volt a korábban megszerzett tapasztalatokra, ugyanis ezeket a szerszámokat sokat kellett edzeni, és nem volt mindegy mennyi ideig, mindig a színére figyeltem. Minőségi munkát vártak, akár csak korábban, a gazda is a szerint fizetett, ahogy meg volt elégedve.

– Mikor a TSZ-ben dolgozott működött még a kovácsműhely?

– Nem, a sógorom nyugdíjba ment. Ekkor a másik műhely sem működött már, ami a jelenlegi kocsmahelyén volt. 1963-ban vezették a villanyt, hamarosan megjelent nálunk is villanykalapács, a szakma korszerűsödött, de ezzel egyidejűleg a földművelési ágazat is fokozatosan gépesítve lett, nem igazán volt szükség a régi műhelyekre.

– Ezt úgy értsük, hogy a fejlődés a kovácsmesterség végét jelentette?

– Nem egyszerre, de mondhatjuk, hogy a szakma ma már kihalóban van. 17 évet dolgoztam a sitkei TSZ-ben, 13-at Nagysimonyiban. A lovakat és a teheneket továbbra is patkolni kellett. Azok az állatok pedig, amelyeket később már csak istállókban tartottak, a körmük nem kopott, begyulladt, ezeket le kellett faragni, ez is a munkánkhoz tartozott. Itt faluhelyen, mindig akadt javítani való. '99-ben aztán a gyomrommal műtöttek és a patkolást is abbahagytam, mert az állat lábát erősen magunkhoz kell szorítani, ezt már nem vállalhattam.

– Főként a fiatalabb olvasók nevében köszönjük, hogy ezeket megosztotta velünk, erőt, egészséget kívánunk!

– Szívesen emlékeztem vissza, hiszen nehéz, de szép idők voltak!

Ódorné Kovács Tímea

Volt egyszer egy vicinális

A harmincon aluliak talán nem is hallottak arról, hogy Sitkén valaha vasút is volt, de, hogy nem utaztak rajta az teljesen biztos, mert 30 éve, 1975. május 31-ével az ún. „Közlekedéspolitikai Konceptió” során, mint helyi érdekeltiségű kisvasút megszüntették. (Érdekes, manapság az oktatáspolitikai területén hallunk hasonlókról.) Sárvár-Zalabér között közlekedő vonat - regényes búcsúztatását követően - személyforgalmát közútra terelték. A kisvasút állomásai a következők voltak: Sárvár, Bajti elágazás, Sitke, Gérce, Vásárosmiske, Káld, Pusztalánc, Vashosszúfalu, Hosszúpereszteg, Szajki megálló, Mikosdpuszta, Zalavég, Zalabér. A vonalon két kocsiból álló motorvonat közlekedett, melyek fűtését, még az 1970-es években is a kocsi közepén álló szénfűtéses kályhával végezték.

Községünknek Sitke néven vasútállomása volt, Kissitkétől 1 km távolságra. Az állomást 1911-ben építették a hercegséghelyi kőfejtőben bányászott kőből. Sitke teheráru felvevő és kirakó állomásként működött. A személy és teherforgalmat 3 pár vasúti sínen bonyolították le. A szerelvény Sitke közigazgatási területét Sárvár felől Bajtiban érte el, innen Haraszt-alján folytatta útját, érintve az Egerkutat. Végig haladt a Kocsok erdőn, a kurconi erdőn, majd a Hercseg alatt hagyta el Sitkét. A megszüntetés évében az állomásfőnök Kocsi Károly, a három szolgálattevő vasúti tiszt (forgalmista) Nagy Lajos, Samu

István és Toldi László, a váltókezelő Kiss Lajos volt.

A zalabéri vicinálison - mert így nevezték mifelénk - mindenki ismerte egymást. Szép barátságok kötöttek, mesébe illő történetek szálltak szájról - szájra.

Egy igaz mese a sok közül:

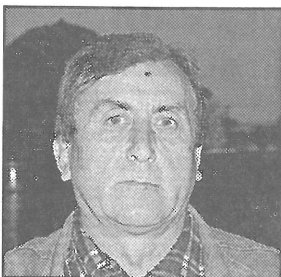
A XX. Nyári Olimpiai Játékot 1972. augusztus 26. és szeptember 11. között rendezték Münchenben. A 34 éves Balczó András ötszörös világ bajnok öttusázó két olimpián csak reménykedhetett az aranyérem megszerzésében. A müncheni az utolsó alkalom. De sokkal jobbak az esélyei a szovjet Borisz Onyiscsenkónak, akinek az ötödik napon a terepfutás előtt már 75 pont előnye van. Ez azt jelenti, hogy Balczónak a 4000 m-es terepet 25 másodperccel gyorsabban kell megtenni, mint a szovjet versenyzőnek. Ez szinte megoldhatatlan feladat. Egy ország szorít Balczónak. A rádió közvetíti a futást. A 13 órakor Sitkéről kiinduló vonaton mindenki a rádiót hallgatja. A Sárvár felé közlekedő vonat a nyílt pályán előbb lassít, majd megáll. Balczó célba ér. Olimpiai bajnok! A szerelvény dudálva ér a sárvári állomásra. Óriási az ünneplés.

Ma már csak itt-ott fellelhető vasúti töltés, két szépen felújított bakterház, omladozó raktár, indákkal beszőtt állomásépület emlékeztet a hajdani vasútra. No és a szőlőhegyeken magasodó néhány vasúti talpfa.

Kiss László

Az alpolgármesterektől kérdeztük

Gaál József

Volt polgármesterjelölt, alpolgármester, és képviselő. Hogyan értékeli az önkormányzat munkáját az elmúlt 15 év alatt?

Mindig nehéz dolga volt egy kis település önkormányzatának, szűkösek voltak az anyagi források, és a törvények szorosra szabták a mozgásterét a testületeknek. Az intézmények fenntartása elviszi a rendelkezésre álló pénz nyolcvan százalékát, így nem sok marad fejlesztésre. Az elmúlt rendszerben is rossz helyzetben volt Sitke, mivel Gércével összevont irányítás volt, ami Sitkének nem volt előnyös. Az elmúlt ciklusok közül az első volt az, amikor lehetősége lett volna nagyobb vagyonhoz jutnia az önkormányzatnak, de akkor sajnos nem használták ki maradéktalanul a kínáló lehetőségeket. Azóta talán egy kicsit jobban sikerült összefogni a faluközösséget, szerveződtek olyan rendezvények, ahol tudnak az emberek egymással találkozni. Valaha volt Sitkén ifjúsági találkozó is, ami mára azonban feledésbe merült. Sikerült felújítani a művelődési házat, építettünk öltözőt, amiben jelentős személyes munkám is volt, megvásárolta a település a focipályát, felújítottuk a tűzoltó szertár és a fodrászat épületét. Sikerült rendbe tenni Nagysitke csapadékvíz elvezetését is. Telkeket alakított ki az önkormányzat, ami már csak a régészeti feltárási munkálatokra vár. Elkészült a rendezési terv, amely segítségével szabályozottan lehet fejleszteni a települést. Sajnos jelenleg nincs lehetőségük a fiataloknak lakásokat építeni, mivel elég nehéz kölcsönhöz jutni, majd pedig visszafizetni.

Morgós István

Az önkormányzat megalakulása óta részt vesz a testület munkájában. Mennyit fejlődött a település az önkormányzati rendszerben?

Igen, három ciklusban képviselő voltam, most pedig alpolgármesterként segítem a falu munkáját. Talán az egyetlen olyan tag vagyok, aki mindegyik ciklusban tagja volt a képviselő testületnek. Elegendő sokat fejlődött a település az elmúlt 15 év alatt. Többek között a legfontosabb előrelépések között meg kell említenem a Gércé felé vezető út melletti házakhoz a vezetékes ivóvíz kiépítését, a település gáz-ellátását, a telefonvonalak bevezetését, a Vadkert utca kiépítését a művelődési ház felújítását és az óvoda tetőcseréjét, vagy akár csak a rendezési terv elkészítését és elfogadtatását. Nagyon fontosnak tartottuk a csapadékvíz elvezetési problémák megoldását is, amelyek esetében az elkészült árkok és átereszek az ideai csapadékos időben véleményem szerint jól vizsgáztak. Az önkormányzat működését a szervezeti és működési szabályzat határozza meg, ez meglehetősen szűk forrásokat teremt a fejlesztéshez. Az önkormányzati intézmények működtetése, valamint a törvény által előírt kötelezettségek elfogyasztják az anyagi eszközöket, ezért csak megfontolt apró lépésekkel lehet haladni a fejlődés útján. Vannak ugyan pályázati lehetőségek, amelyeket erőnkhez mérten meg is próbálunk kihasználni, de sok esetben az önrészre sem sikerül megfelelő forrást keresni. Az önkormányzati költségvetés egy része a lakossági adóbevételekből származik, ami szintén nem túl sok, bár az utóbbi időben egy kissé emelkedett az iparüzési adóból származó bevétel, de lehetséges, hogy ennek a törvényi körülményei is negatívan változnak a közeljövőben.

Melyik ciklus munkája hozott legeredményesebb változást?

Talán az első kettő. Ennek részben az is az oka, hogy akkor még jobban biztosították az állami költségvetésből keretet a fejlesztések-

Mivel lehetne elősegíteni a falu fejlődését?

A település lakosságának növelése lehetne megoldás, de ehhez sok mindenre lenne szükség. Először is reklámozni kellene egy kicsit többet a települést, kihangsúlyozni az előnyöket, és lehetőséget kínálni a letelepedésre. Jobban össze kellene fogni a falu közösségét. Szoros kapcsolatot kellene kialakítani esetleg a Sárvári Gyógyfürdővel, ezzel elősegíteni az idegenforgalmat. Jó lenne, ha lehetne munkahelyeket létesíteni Sitkén, de erre azt hiszem, nincs reális esély. Iskola, óvoda és jó minőségű utak kellene. Az iskola megtartása nagyon nagy erőfeszítésbe kerül az önkormányzatnak, de ameddig tudjuk, fenn fogjuk tartani. Utak építésére sajnos nincs pénz. Az önkormányzatnak van valamennyi anyagi tartaléka, de ezeket nem tudjuk utak építésére felhasználni, mert a pályázati lehetőségek önrészéhez kell tartalékolni.

Van valami konkrét pályázati lehetőség?

Jelenleg a Bölöntéri pihenőpark kialakítása van folyamatban. A sárvári Polgármesteri Hivatal munkatársai figyelik a pályázati lehetőségeket, illetve a sitkei képviselők közül is vannak, akik utána szoktak nézni az aktuális kiírásoknak.

Kétszer volt polgármester-jelölt, egyszer alpolgármester. Mi következik ezután?

A telet gondolkodásra szántam. Valószínűleg megpróbálom a polgármesterséget ismét. Szerintem olyan polgármesterre van szükség, aki segíteni tud a saját eszközeivel is a településen. Biztos nem lehet megoldani, hogy minden lakó érdekei érvényesüljenek, de megpróbálnám szemelőt tartani a többség érdekét. A legfontosabb, hogy a polgármester önzetlenül dolgozzon a településért. Ez a munka ha nem is teljes állást de 15-20 órát igényelne hetente. Most úgy gondolom, hogy lenne már rá elég időm, hogy megfelelően ellássam a polgármesteri feladatokat.

hez. Mára sajnos egyre nagyobb erőfeszítést igényel a kötelezettségeink teljesítése is.

Nem lett volna hasznos, ha házhelyek kialakításába fekteti az önkormányzat a pénzét?

De, egészen biztos, hogy ezt kellett volna tenni, bár örömmel látom azt is, hogy a vadkerti rész szinte teljesen benépesült, de sajnos rendezési terv hiányában nem sikerült újabb telkek kialakítása. Úgy gondolom, hogy elég nagy érdem az is, hogy az önkormányzatnak nincs hiteltartozása. Égészen biztos, hogy a közeljövő egyik legfontosabb feladata, hogy finanszírozási forrást keressünk a telkek kialakításához.

Mi az a feladat, amin jelenleg dolgozik?

Az alpolgármesternek szinte ugyanannyi feladata van egy faluban, mint a polgármesternek. Mindig több olyan ügy van, amit egyszerre lendületben kell tartani. Jelenleg egy iskolabusz beszerzésének körülményeit próbáljuk kidolgozni. Ehhez pályázati forrás és önerő is szükséges, valamint meg kell teremteni a működtetés, üzemeltetés feltételeit.

Köze van ennek az iskola sorsához?

Nincs. Az önkormányzat jelen állapotban megtesz mindent annak érdekében, hogy az iskola működtetési költségeit előteremtse. Az iskolabusz beszerzése azért szükséges, mert a felső tagozatos, és a középiskolás diákok bejárása is komoly problémát okoz a sitkei szülőknek, mivel a Volán nem igazítja a menetrendjét az iskolakezdesi és befejezési időpontokhoz.

Melyek a legfontosabb hátralévő feladatok?

A csatornázás, amit minden erőnkkel meg kell valósítani. Valamint a pályázatok jobb kihasználása érdekében sokkal szorosabbra kell fűzni a kapcsolatot a sárvári önkormányzattal, hiszen az a szakmai tudás, ami ott elérhető az Sitke számára is elérhető lehet.

Háromszor képviselő, most alpolgármester, mi a következő lépés?

Nem tudom, nincsenek terveim ezzel kapcsolatban, mindig az utolsó pillanatra halasztottam a döntést a korábbiakban is, most is így fogok tenni, majd meglátom, hogy mit szeretnének a sitkeiek.

Gy.J.

SPORT ♦ SPORT ♦ SPORT

Ügyvezető elnökség a labdarúgó szakosztály élén

A 2004/2005. évi bajnokság befejezése után vezető nélkül maradt a labdarúgó szakosztály. Még a nevezés is kérdésé vált a nyári holtszezonban, ezért Kovács Ferenc, a Kápolnáért Kulturális és Sport egyesület elnöke a labdarúgó szakosztály vezetése ügyében július 14-én egyeztető beszélgetést tartott a kastélyfogadóban. Ezen a megbeszélésen Gaál Tibor szakosztályvezető és Morgós István delegált elnökségi tag megerősítette lemondását. A további feladatok ellátását Pénzes László, Pénzes Gusztáv, Németh Attila és Pék Csaba vállalta. További tárgyalások után Horváth Péter és Fider Sándor került az ügyvezető elnökségbe. Az ügyvezető elnökséget az idő rövidsége miatt későbbi közgyűlésen teszik hivatalossá.

A nyári átigazolási időszak július 29-én lejárt, így nagyon rosszak lettek a szakosztály tárgyalási pozíciói. Olyan sajnálatos híresztelések miatt – hogy Sitkén nem lesz csapat – négy játékos (Müller Zoltán, Ruzsics Tamás, Huszár Zoltán, Dávodi László) eligazolt Sitkéről, négy játékos pedig abbahagyta a labdarúgást (Szitkay Szabolcs, Fider Gábor, Pethő Szilárd, Reider Tamás). Nagy feladat volt ezen focisták pótlása. Sitkére érkezett Kovács Zsolt Apácatolnáról, Hencz Péter Káldról, Horváth Zoltán Ausztriából, Gaál Tibor Jánosházáról, Szakály Balázs Gércéről az ifjúsági csapatba, továbbá visszatért két, csupa szív játékos, Hartmann Róbert és Pusztai Tamás.

Az új vezetőség eltökélt szándéka helyi fiatalok be-

építése a felnőtt csapatba. Így került a keretbe Horváth Ádám, Papp Balázs, Németh Gábor, Ódor Szilárd és ennek folytatása lehet Orbán Csongor, Vass Tamás és Papp József, valamint Molnár Ádám visszaigazolása a Sárvár FC-ből. Ennek a folyamatnak eredményeként az ifi csapatba olyan tehetséges gyermekek kerültek igazolásra, mint Czimmer Zsolt és Tóth Kornél. Az utánpótlásnevelés folyamatossága érdekében ismét nevez a szakosztály a Sárvári Városi Labdarúgó Szövetség által szervezett U14-es bajnokságba. A csapat felkészítésére és vezetésére Poós Gusztávot szeretnék megnyerni. Szakmai cél tehát, helyi erőkre épített, stabil, megyei II. osztályú csapat kialakítása.

A labdarúgó pálya fejleszté-

se is folytatódik. A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület „A kistelepülések sportlétesítményeinek fejlesztése” témában kiírt pályázaton 150 ezer Ft-t nyert. Ebből a pénzből és társadalmi munkából játékkeret és nézőteret elválasztó korlátot és labdafogókat építenek. Továbbá lelátók beszerzésére nyílt kivételes lehetőség, amelyet a vezetőség örömmel megragadott.

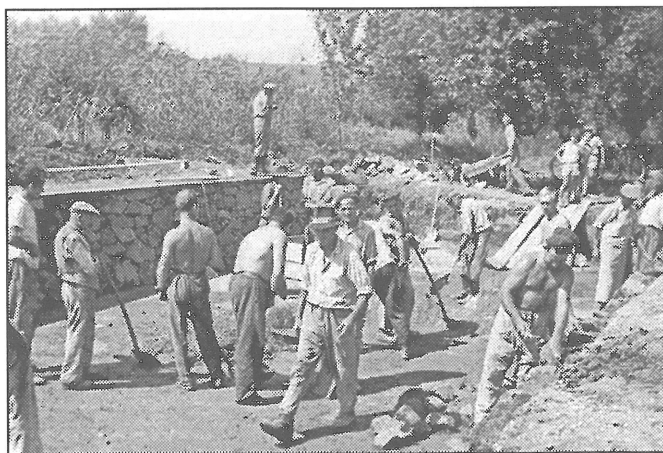
A labdarúgó szakosztály sportfelszerelése, eszközei megfelelőek. A pénzügyek átadása-átvétele folyamatban van, így a működés tényleges szükségletei hamarosan ismertté válnak.

Az új vezetőség a szurkolók türelmét, segítségét és buzdítását kéri.

Hajrá Sitke!

Pénzes László

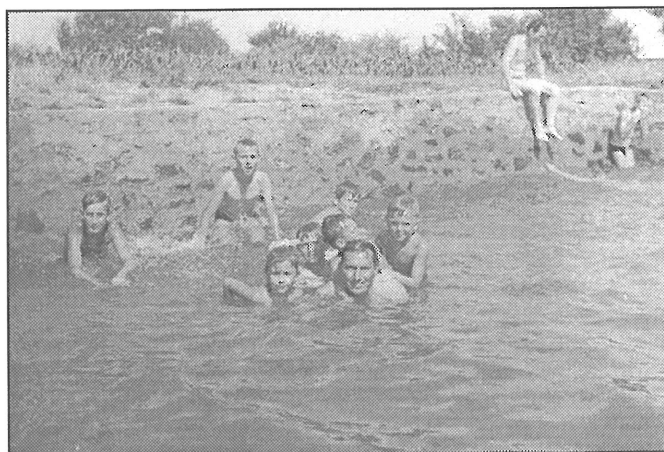
Lesz-e a fürdő helyén látványtő?

1967-ben a Bölönt-ér forrásvízére alapozva nagy lakossági összefogással fürdő épült Sitkén. A községi fürdő pár évig üzemelt csak a csekély vízhozam miatt. A szépen parkosított fürdőterületnek ma már csak a nyomai láthatók. Fejlesztésre helyi forrás nem áll rendelkezésre, a terület rendszeres gondozá-

sa is meghaladja az önkormányzat erejét. Két benyújtott pályázat sikertelennek bizonyult. Egy határon átnyúló program keretében újabb kísérletet tett az önkormányzat, melyet lapzártánk után bírálunk el.

Sikeres pályázat esetén látványtő és szabadidő központ lesz a fürdő helyén.

A társadalmi munkában készült fürdőmedence és a még

látható duzzasztó véglegesen a múlté lesz.

Kiss L.

Kemenesalja Kupa tekeverseny

A Borostyánkert Vendéglő - Panzió és Tekéző immár 4. alkalommal a 2005/2006-os évadban is megrendezi a Kemenesalja Kupa teke csapatversenyt.

Nevezni 2005. szeptember 28-ig a 06-30-500-1329-es telefonszámon lehet.

SPORT ♦ SPORT ♦ SPORT

Az elvégzett munka a lényeges

Beszélgetés Havasi Józseffel a sportról, a szép embert formáló évekről

Havasi József sokak által ismert és megbecsült személyiség Sitkén. Már majdnem négy évtizede Sárvárra költözött, ám szülőfaluját nem felejtette el, azóta is ezer szállal kötődik községünkhöz.

Gyakran megfordul nálunk, találkozhatunk vele tekeversenyen, petanque bemutatón, de akár nagypapásként is, mikor meglátogatja Sitkén élő fiát és unokáit. Egy ilyen alkalommal sikerült néhány szót váltani ezzel az energikus, folyamatosan pörgő, szervező, a családot és a sportot szerető, tisztelő emberrel.

– Beszélgetésünket kezdjük a régmúlt felidézésével. Mondana néhány szót a gyermekkoráról?

– Nagyon szép, de mégis szomorú gyermekévekre emlékszem vissza. Édesapám eltűnt a Don-kanyarban, így édesanyám egyedül nevelt fel bennünket a húgommal. Nagy szegénységben éltünk, még most is összeszorul a szívem, ha arra gondolok, hogy általános iskolás koromban nem vettem részt az osztálykirándulásokon, nem rendeltem osztályképet, mert nem tudtuk volna ezeket megfizetni. Már 10 éves koromban dolgoztam, teheneket őriztem, gyalogosan mentem Sárvárra kenyérért, elkísértem a Káldi bácsit Celldömölkre, amikor szódáért ment. Gyerekfejjel így próbáltam segíteni édesanyámnak. Emlékszem, a gimnáziumban néha ráborultam a padra, és elaludtam a fáradtságtól. Szóval nehéz, de szép, embert formáló évek voltak ezek.

– Hogyan, mikor került kapcsolatba a sporttal?

– Általános iskolás koromban Nagy Lóránt avatott be

bennünket a röplabdázás rejtelmeibe. Úgy emlékszem, annak idején három röplabdapálya is volt a faluban. Ebben az időben rokonaimtól, elsősorban Linka Sándortól megtanultam sakkozni is. Képzeli csak, rajzolt papírtáblán, papírból kivágott figurákkal játszottam az első partikat.

Havasi József (ül) és a Sitkei Sportegyesület elnöksége

– Úgy tudom a sakk „örök szerelem” maradt. Mesélne erről?

– Igen, ez így van. Az 50-es évek közepén nagy sakkélet volt Sitkén. Akkoriban került ide Baranyai László, aki Nagy Lóránttal együtt megszervezte az iskolai sakk-szakkört, amelynek én is tagja lettem. Kiváló eredményeket értünk el, például csapatban megyei úttörő bajnokságot nyertünk. A falu felnőtt csapata is erős volt. A Baranyai László, Linka Sándor, Kiss Ferenc és később az általam alkotott csapat első helyezést ért el a megyei Falusi Szpartakiádon. Egyéniben is szépen szerepeltem, negyedikes gimnazistaként Vas megye bajnoka lettem. Aztán leigazolt a Sárvári Kinizsi, amely később PEPSI SE-ként vált ismertté, jelenleg pedig Sárvári Sakk Klub a neve. És

immáron 40 éve vezetője, elnöke vagyok ennek a két szakosztállyal (sakk, petanque) működő egyesületnek. A 40 tagot számláló - köztük van a sitkei Katona János is - sakk szakosztály az NBII-ben játszik, és igen csak szép eredményekkel büszkélkedik. Aktív versenyzőként már nem segítem a csapatot, in-

együtt, mint Göcze Ferenc, Kajtár Péter, Molnár János, Vida Ferenc, Bokor Lajos és Kiss László. Szeretettel gondolok vissza az egykori társakra, a lelkes közönségre, a forró hangulatú bajnoki meccsre a Kövesen.

Később Szombathelyre kerültem, ahol jó ideig birkóztam a Haladás SE-ben. Emlékszem, ebben az időben egyszerre három sportágat űztem, Sitkén sakkoztam és fociztam, Szombathelyen pedig birkóztam. Sőt, a sitkei kastélyban birkózó edzéseket is tartottam a gyerekeknek. A kemény szombathelyi tréningek után általában nem értem el a sitkei vonatot, így elutaztam Nagysimonyiba, onnan pedig hazáig futottam. Sietnem kellett, már vártak a gyerekek a kastélyban!

Majd a TF-en birkózó szakedzői képesítést szereztem, és a Haladás birkózó szakosztályának vezetője lettem. Egy sportállás révén a megyeszékhelyen maradhattam volna, de ezt az ajánlatot nem fogadtam el.

– Említette a petanque-ot. Ezzel a francia eredetű sportággal hol, mikor ismerkedett meg?

– Ez 1982-ben teljesen letlenül, egy franciaországi utazás alkalmával történt. Azonnal megtetszett ez az érdekes sportág. Hamarosan a régi fürdő területén felépítettünk egy pályát, ahol 15-20 ember, csak úgy szórakozásból, rendszeresen játszott. Több mint egy évtizede, pedig létrehoztam a Sárvári Sakk Klub petanque szakosztályát. Így ez a fizikai és szellemi erőket egyaránt mozgósító játék nálunk is versenysporttá vált. A sárvári szakosztály már harmadik éve a (Folytatás a 12. oldalon)

kább a szervezőmunkát viszem. Egyébként 25 évig oktattam is a sakkot a sárvári iskolákban, megszereztem a nemzetközi bírói minősítést, de már bíróként is csak ritkán fogadok el felkérést. Ezen a téren átadtam a helyem a fiataloknak.

– Milyen sportágakkal került még közelebbi kapcsolatba?

– Általános és középiskolás koromban ping-pongoztam, és természetesen fociztam is. Pajor Benő bácsi, az akkori tanácselnök, engedélyezte a fiataloknak a focit a „Falu” réten, később pedig áldását adta a Hunyadi SE megalakulására. A labdarúgó szakosztályt működtető sportkör első elnöke Baranyai László volt, én pedig gazdasági vezetőként tevékenykedtem. Olyan kiváló focistákkal dolgozhattam

SPORT ♦ SPORT ♦ SPORT

Az elvégzett munka a lényeges

Beszélgetés Havasi Józseffel a sportról, a szép embert formáló évekről

(Folytatás a 11. oldalról)
legjobb hazai klub. Bizonyítja ezt az idei évben Tatabányán megszerzett országos csapatbajnoki cím is. Büszke vagyok arra, hogy Magyarország legjobb serdülő és ifjúság versenyzője sárvári. Hozzáteszem, klubunk felnőtt válogatottat is ad. Örömmel tölt el, hogy az első petanque diákolimpiát idén szeptemberben mi rendezhettük Sárváron.

Versenynaptárunk zsúfolt, szinte minden hétvégén foglalt. A hazai és nemzetközi versenyek mellett szakosztályunk számos kupát, tornát rendez. Ezek közül a legrangosabb az egyik francia cég által szponzorált Lafuma Kupa.

Szívégyemnek tartom, hogy ezzel a sportággal minél több gyerek ismerkedjen. Rendszeresen tartunk bemutatókat, már a sitkei kézműves tábor lakói ízelítőt kap-

hattak a játék szépségeiből. Az idei évtől kezdve, a sakk mellett, a petanque-ot is oktatjuk a sárvári iskolákban, és

Havasi József sakkozást oktat

útjára indul a Gárdonyi Kupa is, melyet kimondottan általános iskoláskorú gyerekeknek szervezünk.

– Milyen sportágak tartoznak még a kedvencei közé?

– Első helyen a sietést említeném, annak ellenére, hogy a lécekkal csak 40 éves

koromban kerültem közelebbi kapcsolatba. Szeretek tékezni is, ezt a sportágot 30 éves korom óta művelem. A

ben és petanque-ban kellett összemérni erejüket, felkészültségüket.

– Mit jelent az ön számára a sport? Miért tartja fontosnak, hogy a gyerekek sportoljanak?

– Először is a sport kitartásra, fegyelemre nevel. Erősíti a fizikumot, növeli a szellemi teljesítőképességet. Itt nem számít, hogy ki, honnan jött, itt csak az elvégzett munka lényeges. A sport sikerélmények forrása, lehetőséget ad arra, hogy az ember kiteljesedjen. A sport révén baráti kapcsolatok alakulnak ki, közösségek formálódnak. Ajánlom ezt a játékot mindenkinek!

– Engedje meg, hogy ezúton is gratuláljak a közalkalmazotti munkájáért nemrégiben kapott kitüntetéséhez. Sportszervező munkájához további sok sikert, erőt, egészséget és kitartást kívánok! Köszönöm a beszélgetést.

Kondics Erika

A kicsik is elkezdtek

Javában folyik a megyei II. osztályú labdarúgó bajnokság Strabag sárvári csoportjában a pontvadászat.

Az együttesek az ötödik fordulón vannak túl. Sitke felnőtt labdarúgó csapata két győzelemmel és három vereséggel a 12. helyen áll. Ifistáink három győzelemmel, egy döntetlennel és egy vereséggel a képzeletbeli dobogó második fokát foglalják el. Szereplésük örvendetes, bár a szakemberek azt vallják, hogy az utánpótlás nevelés színvonalát nem elsősorban az adott bajnokságban elért helyezések minősíti. Sokkal inkább az, hogy hány képzett labdarúgót ad a felnőtt csapat – esetleg magasabb osztály – számára.

Sitke e vonatkozásban sem áll rosszul, mert egyre több tehetséges fiatal követel helyet magának az első csapatba.

A távozó ifistákat pedig serdülőkkel kell pótolni. Ehhez viszont serdülő csapatra van szükség. Azon települések esetében, ahol működik felsőtagozatos iskola, ezt a problémát az intézmény a diáksport verseny-rendszer keretében megold-

ja. Ahol pedig nem, ott a feladat a civil szervezetekre vár. A Labdarúgó Szakosztály néhány év kihagyás után ismét nevezte U-14-es csapatát (14 éven aluli korosztály) a Sárvári Városi Labdarúgó Szövetség által kiírt bajnokságba.

A jövő reményesei Poós Gusztáv irányításával megkezdtek a felkészülést. Az első megmérettetésre szeptember 24-én Nagysimonyiban kerül sor. A kicsik Nagysimonyival, Jákfával és Bobával kerültek egy csoportba. A torna jellegű verseny második fordulóját Bobán rendezik.

A folytatásra tavasszal kerül sor. Ismét két forduló után a csapatok, majd a másik csoport azonos helyezetteivel, helyosztón döntik el a végső sortrendet.

Az önkormányzat és a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület hozzáállása dicséretes, máris felajánlottak egy garnitúra felszerelést a kicsiknek.

Kiss László

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Györgyi János, Kiss László, Kondics Erika
Főlelős szerkesztő: V. Molnár Zoltán (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta